4a.2.2 6a (משנה ג) → 7a (משנה ג)

```
ו) וְהָצֶמִדְנוּ עָלִינוּ מִצְּוֹת לָתַת עָלִינוּ שָׁלְשִׁית הַשְּּקֵל בַּשְּׁנְה לַעֲבֹדַת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: נחמיה י, לג
2) זָה יִתְנוּ כָּל הָעֹבֵר עַל הַפְּקַדִים מַחָצִית הַשְּּקֵל בְּשֶׁלֶה לְהַלֶּדֵשׁ עַשְּׂרִים נְּרָה הַשְּׁקֵל מַחֲצִית הַשְּּקֶל תְּרוּמָה לַה': שמות ל, יג
3) וָאָם מִן הַצֹּאן קַרְבָּנוֹ לְזָבֵח שְׁלָמִים לָה' זָכָר אוֹ נְקָבָה תָּמִים יָקְרִיבָּנּוּ: ייִקרא ג, ו
4) וְאָם מִן הַצֹּאן קַרְבָּנוֹ מִן הַכְּשָׁבִים אוֹ מִן הָעִזִּים לְעֹלָה זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶּנּוּ: ייִקרא א, י
```

- I. משנה: status of "surplus" שקלים and "surplus" חטאת-funds
  - a. If: he amasses small coins and declares "these are for my שקל" (הרי אלו לשקלי) and finds there to be surplus
    - i. נדבה the surplus is נדבה
    - ii. חולין the surplus is ב״ה π
    - iii. But if: he declared "I will donate my שקל from these" (אביא שקלי מאלו) all agree that the surplus is חולין
  - b. If: he declares הרי אלו לחטאתי all agree that the surplus is נדבה
    - i. But if: he declares שאביא מהן לחטאתי all agree that the surplus is חולין
- II. 2 versions of אלו לשקלי" opinion in case he identifies a mass of coins and declares "אלו לשקלי"
- a. Background: ר' חזקיה בשם ר' ביבי and ר' חזקיה בשם ר' ביבי agree that our ruling is only in case he is massing coins
  - i. But: if he has an already amassed pile of coins and points to it, declaring אלו
    - 1. *ר' יוסה* all agree that it is נדבה
    - 2. ר' מוקיה (quoted by ה' ביבי): all agree that it is חולין
      - a. משנה from next ר' ביבי support for ר' ביבי:
        - i. אקלים בד explains the distinction between חטאת and חטאת:
          - 1. Distinction: שקלים has a set amount in the חטאת, unlike חטאת
          - 2. argument: context cannot be if he declared אביא מאלו לשקלי all agree that מותרן חולין
            - a. and: if he said שאביא מהן לחטאתי all agree that מותרן נדבה
            - b. *must be*: that he said "אלו"
              - i. in re: שקלים, which have a set amount, מותרן חולין
              - ii. But: חטאת, which has not set amount, מותרן נדבה
      - b. ה' יוסה (our text reads ל"רשב"ל): would defend it as a case of amassing coins, per ב"ה
        - i. Challenge: שקלים ב:ה rules that מותר שקלים חולין and מותר עשירית האיפה חולין
      - ii. ב"ה would answer the same way a case of ביוסה and per ב"ה
- b. Related question: if he thinks he owes 2 מאלים, or 2 חטאות, and is only liable for one and designates 2
  - i. Background: all agreed that if he thought he was מטור 1 and was really מטור, his designation is null
- ii. Question: is surplus similar to that (→2nd is אלר") or is it like "אלר" (subject to previous discussion) חיקו
- III. משנה ד. (in print end of ג): dispute הישר' יהודה (in print end of משנה ר' יהודה) משנה (cf. discussion above)
  - a. שקלים ד"ש have a fixed value, unlike חטאת
  - b. אי יהודה the history of שקלים shows a varied value first they would give שלל, then סלע etc.
    - i. Note: they wanted to give (Roman-era) דינרין (a "quart" i.e. quarter שקל) but didn't do so, per v. 1
      - 1. Tangent: other rules inferred from v. 1
        - a. Obligation: giving 3 times per year
        - b. Responsibility: אחריות for שקלים
        - c. Limit on collection: limit on how many times גבאים collect per year
        - d. אבין this is an allusion to the three פופות (into which הד' אבין is taken see שקלים ג:ב
          - i. And: the 3 times a year at which תרומת הלשכה is taken (see שקלים ג:א
      - 2. Aggadic tangent: reasons for amount (of half-שקל-10 ברמסין 6 שקל-10 v. 2
      - 3. Aggadic tangent: reason for amount of פדיון הבן (expiation for for amount)
      - 4. More on מכירת יוסף: at מכירת מחה"ש, each son profited
  - c. Retort (ש"ש): even so, in each year, there was a single value given by all
    - i. But: each person can bring a חטאת of greater or lesser worth

IV. משנה (in printed editions – משנה (amula of donations (cf. discussion above)

- a. Surplus of שקלים are חולין
  - i. שמואל if he designated his שקל and died, they go to נדבה
- b. Surplus of: עשירית האיפה (i.e. מנחת חוטא), קנים of יולדת זב, זבה, יולדת or אשם go to עשירית האיפה
  - i. Dispute re ר"א , of א סובח חינון : (מנחת חינון) בהן א must be destroyed ר"א becomes בדבה
    - 1. מנחת חוטא (of non-בהן explains that our משנה ruling is in re מחת חוטא γ ruling is in re הון. (of non-בהן) איי ייחנן
- c. Rule: the surplus of any gift brought for expiation is a נדבה

V. משנה (in print: end of משנה ה additions): more rulings about surplus of donations

- a. שלמים or שלמים go to that קרבן
- b. שלמים goes to שלמים
  - i. שלמים ←מותר פסח as source for, מדרש הלכה with a א"י reported that 'שמואל, as source for שלמים ליותנן.
    - 1. Source: v. 3 if it comes from flock, it becomes שלמים
      - a. Challenge: could be עולה (per v. 4 comes from צאן)
        - i. Response: must be something that comes exclusively from flock
      - b. Challenge: could be אשם (must be ram)
        - i. Answer: must be something that comes from all flock (goats and lambs) אשם is only ram
        - ii. *Challenge*: usually "מן" is exclusive but here it is being used inclusively
          - 1. Defense: this is still exclusive, as ססח only comes from males
      - c. Challenge: v. 4 is just as indicative as v. 3 why not become an עולה?
        - i. Answer1: we can adjust from an eaten קרבן to another eaten (עולה כליל עולה (unlike קרבן)
        - ii. Answer2: we can adjust from קדשים קלים קלים (unlike עולה)
  - ii. בי reported that בבל came to בבל with פסח הלכה only becomes ד' יוחנן. was שחיטה was לשם שלמים
    - 1. לשם עולה disagreed even if slaughtered ד' יוחנן, per v. 3
  - iii. Question posed: does a פסו that is slaughtered לשם עולה, with added מחשבת פיגור count as פסול?
    - 1. Answer: no answer given
  - iv. Question: what is the status of a קרבן פסח, any time but the proper one, slaughtered שלא לשמו and then שלא לשמו?
    - 1. שמואל בר אבא since it has no "שם" now, it is as if he slaughtered it without statement and is כשר
    - 2. Challenge (ר' בון בר חייה): if so, even if he slaughtered it לשם פסח in order to do זרה"ד for a שלמים
      - a. It should be: considered as if the original intent was שמו ושלא and be כשר and be כשר
      - b. Answer (אבא מדי): perhaps a ק"ף during the rest of the year isn't מטר if done בשתיקה
- c. מותר נזירים to מותר נזירים to מותר נזירים לבן נזיר
  - i. דבה it is only מותרן שלמים was brought last; if the שלמים was brought last מותרן שלמים
    - 1. Support: תוספתא מעילה א:ט-י if he set aside money for חטאת and the rest for the קרבן נזיר
      - a. And he died: מעילה attaches if all remaining funds are used; the non-א שלמים money is מעילה (no מעילה)
  - ii. שלמים even if שלמים was brought last surplus goes to נדבה
    - 1. Reason: it is a single, consistent rule מותר נזיר לשלמים
    - 2. Support: בריתא (following בייתא)- if מעילה ג:ב set aside money for בריתא and he died, all goes to בריתא
      - a. Even if: he had designated דמי (which goes to ים המלח) rest is נדבה
  - iii. אי מסדא surplus (flour) of לחמי נזיר must rot (cannot be used)
    - 1. *Reason (ד' יוסי*): no other alternative:
      - a. Cannot: be brought alone לחם is never offered on its own
      - b. Cannot: be offered with other לחמי, as no נזירות can be brought w/o & can't be augmented
    - 2. First consideration: surplus wines of נסכים should have same rule
      - a. Rejection (ר' יוסה בירבי בון): they are קדשי and go to נדבה
        - i. Based on שמואל, ר"ח (re "ר"ה (re מ"ח's opinion): מ"ח all held similar positions
          - 1. ד"ח in re נסכים (surplus go to נדבה)
          - 2. שמואל per above as he told רב יהודה if someone designated שקל and died goes to דבה
          - 3. ד"א in his dispute with ר' יוחנן regarding surplus of עשירית האיפה of ננדבה to ננדבה (נדבה to גר"א)